

Riirtokirje.

Suomen Työväen Punaisen Kaartin jäsenten palkkojen maksu.

Suomen Punaisen Kaartin jäsenten palkkojen maksuun nähden on Suomen Kansanvaltuuskunta ja Työväen Pääneuvosto päättäneet eräitä järjestelyjä, jotka luonnollisesti eivät koske ennen julkaistun lain Suomen Punaisen Kaartin palkkauksesta sisältyvään, mikäli se koskee palkkaetujen suuruutta ja niiden maksamista asianomaisille.

Järjestely koskee vain palkanmaksuun. Tällöin on otettu huomioon se seikka, että Suomen valtion rahasuoritukset on järjestettävä sellaisiksi, että niitä maksetaan ulos ainoastaan silloin, kuin siihen on palkattavia seikkoja. Jokaisen kansalaisen tulee tällöin ottaa huomioon se, että kaikki sellaiset rahat, joita eivät välttämättömästi tarvitse sillä kerralla, ovat edelleenkin liikenteessä, toisin sanoen Suomen Bankin ja Kansanvaltuuskunnan käytettävissä. Nyt kun yhsityispankit „saboteeraavat“, on sen rahan määrä, joka on fiertokulussa valtion, kunnan, työnantajien ja tuottajien kesken, tuntuvasti supistunut. Tämä olisi tietenkin korjattavissa, jos yhsityispankit olisivat toimessa ja yleisö niihin entisen tavan mukaan sijoittaisi liikenevät varansa. Sama olisi asian laita, jos edes Suomen Bankkia yleisemmin käytettäisiin tähän tarkoitukseen. Toistaiseksi näyttää yleisöllä kuitenkin olevan se käsitys, että jokaisen saamansa rahamäärän, se pidättää omassa säästössään. Epäilevät ehkä sitä, etteivät tarpeen tullen saa talletuksiaan myöhemmin ulos Suomen Bankistakaan. Tästä kuitenkin seuraa se, että kun kymmenet tuhannet kansalaiset pitävät hallussaan itselleen sillä kertaa tarpeettomia varoja vaikkapa vain muutamia kymmeniä markkoja kuki, nousee ulkona oleva rahamäärä suurin määrin. Ehkäpä useinkin kymmeniä miljooniin markkoihin.

Tällaista keinotekoisia rahojen säilyttämistä vastaan on työväen ehdottomasti noustava vastustamaan antamalla omasta toiminnastaan esimerkki porvaristollekin. Valtion ja kuntain palveluksessa olevain tulee tässä olla ensimmäisinä. Suomen Punaisen Kaartin jäsenten, jotka ovat tällä kertaa valtion palveluksessa olevista palkansaajista suurin ryhmä, palkkojen maksussa on päätetty suorittaa rahana ainoastaan se määrä, joka katsotaan aina kerrallaan välttämättömimmäksi. Punaisen Kaartin rintamalla olevilla tai sinne lähtevillä jäsenillä ei lisäksi, varovaisuustoimenpiteet huomioon ottaen, saisi olla varoja mukanaan muuta kuin aivan vähäpätöiset määrät, muutamia markkoja korkeintaan, sillä jos rintamalla olevat tai sinne

menevät pitävät rahoja mukanaan suurempia määriä, on siitä se vaara, että mies jouduttuaan vihollisen käsiin joko kaatuneena, haavoittuneena tai vangina, jolloin hän ei enää kykene itseään puolustamaan, puhdistetaan useimmiten perinpohjin taikasta, joka viholliselle on jostain arvosta, etenkin rahasta. Meidän tulee muistaa, että jokainen markka, mikä näin joutuu vihollisen käytettäväksi, tulee auttamaan sen vastustuskykyä ja siten meidän vahingotsemme. Mutta jos nyt aiottuja palkanmaksussa käytettävissä olevia maksumääräyshetkejä edellämainitsemallamme tavalla joutuisikin vihollisen halluun, ovat ne sille arvottomia, sillä tällainen shekki tai maksumääräys on asetettu asianomaisen kaartilaisen nimelle ja voi sen muuttaa rahaksi osoitetuissa paikoissa ainoastaan hän itse tai hänen vaimonsa tai rintaperillisenä. Muutoinkin olisi toimittavaa, että rintaman läheisyydessä käytettäisiin rahaa niin vähän kuin mahdollista.

Edellämainituksessa tarkoituksessa annetaan Suomen Punaisen Kaartin jäsenille tilinmaksuissa jokaisen kuukauden 1 ja 16 p:nä tästä lähtien toistaiseksi maksukortteja eli shekkejä, joissa on kahdeksan 25 markan arvoista kuponkia ja 25 markkaa rahaa. Lisäksi saavat perheelliset vaimoille ja lapsille tulevan osuuden rahassa ja erinäisissä tapauksissa enemmänkin, riippuen tarpeesta.

Näitä kuponkeja antavat Suomen Punaisen Kaartin rahastonhoitajat, pitäen niistä tarkkan kirjanpidon, josta käy selville, kuinka paljon kullekin eri kaartilaiselle on kuponkeja annettu. Lunastus toimitetaan samojen toimittajain välityksellä Suomen valtiokonttorin ja Suomen Punaisen Kaartin Neisessekkunnan määrääminä aikoina ja antamien ohjeiden mukaan.

Olkoon vielä mainittu, että kaartilainen, joka tällaisia kuponkeja saa, ei tarvitse ollenkaan epäillä, että hänen palkkansa olisi supistunut arvottomaan paperiin. Nämä shekit ovat yhtä arvoikkaita asianomaiselle kuin Suomen Bankin setelittin. Ne ovat talletustodistuksia, joilla määrättyinä aikoina voidaan nostaa niiden sisältämä rahamäärä.

Helsingissä, 15 p:nä maalisk. 1918.

Suomen Punaisen Kaartin
Neisessekkunta.
S. W. Solm.

Suomen Kansanvaltuuskunta
Raha-asian Osasto.
Jalo Rohonen.

Suomen Työväen Punakaartin
w. t. ylipäällikkö
M. Taimi.

